

Obecní zpravodaj

OBČASNÍK OBCE VRCHOSLAVICE

12. ročník
číslo 1

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Tak jako na konci roku zpětně popisují to, co se nám za uplynulý rok povedlo, tak nyní, v prvním letošním vydání Obecního zpravodaje Vás chci seznámit s tím, co máme v tom letošním roce v plánu. Většina plánů navazuje na vypsané dotace a na to, zda uspějeme při podání žádosti. Letos jsme měli možnost žádat o čtyři větší dotační tituly, které se týkaly oprav místních komunikací a veřejných prostranství. Jedním z nich byla dotace z regionálního operačního programu na revitalizaci Dlouhé Vsi. V této výzvě jsme nakonec žádost nepodávali, protože po projednání podnětu k jednání jsme museli zvážit, zda obec dokáže vytvořit a dodržet navržené socioekonomické přínosy projektu uvedené v návrhu finanční a ekonomické analýzy, zda obec dokáže zajistit finanční prostředky na spolufinancování realizace projektu a konečně zda je možné vše stihnout v požadovaném termínu. Na základě těchto připomínek a časové tísní se nakonec vedení obce dohodlo jednání se spolupracující odbornou firmou o spolupráci na přípravě žádosti ukončit. V dalších třech dotačních titulech jsme žádost o dotaci podali včas a ve dvou z nich se nám podařilo uspět. Začnu dotačním titulem z ministerstva pro místní rozvoj, ve kterém jsme neuspěli. Žádali jsme na vybavení školní a školkové zahrady. Zde byla požadovaná maximální možná dotace 400 tisíc a povinná spoluúčast byla 170 tisíc Kč. Na druhou stranu můžeme 170 tisíc Kč použít na nový chodník mezi Vrchoslavicemi a Dlouhou Vsí, který bychom chtěli z velké části udělat svépomocí díky obecním zaměstnancům. Nejlevnější nabídková cena od stavební firmy za tento chodník byla více než 380 tisíc. Jako první letošní akci uděláme novou zpevněnou plochu před chatou na Zamlýni tak, aby byla hotová nejpozději do půlky června, aby mohl ve sportovním areálu bezproblémů proběhnout hudební festival Rockový mlýn. A teď už se konečně dostávám k úspěšným žádostem o dotace. První úspěšná dotace je ze státního fondu dopravní infrastruktury na obnovu přechodů přes komunikaci I. Třidy, která naši obec pomyslně rozděluje osově na dvě poloviny. Získání této dotace bylo velmi obtížné, protože jsem se o možnosti žádat dozvěděl až v druhé polovině prosince a termín podání žádosti byl do 4. 1. 2013. Součástí žádosti bylo i vydané stavební povolení, které jsem musel získat na základě veřejnoprávní smlouvy a bylo proto nutné v období od 19. prosince do 3. ledna zajistit kompletní projektovou dokumentaci, posbírat souhlasy všech dotčených orgánů, správců sítí a majitelů sousedních pozemků a podepsat se stavebním úřadem veřejnoprávní smlouvu o povolení provedení stavby. Toto vše se povedlo a 4. ledna místostarosta odvezl žádost o dotaci včetně všech příloh na SFDI do Prahy. Naštěstí jsme v žádosti uspěli, protože už v roce 2009 byla naše obec upozorněna krajským úřadem olomouckého kraje o nevyhovujícím stavu našich přechodů s připomínkou, že pokud neupravíme přechody podle příslušných technických norem a předpisů, tak přechody v obci zruší. Díky dotaci budou opraveny tři přechody: u fotbalového hřiště, před Základní školou a v Dlouhé Vsi. Před obecním úřadem jsme nemohli o dotaci žádat z důvodu nevyjasněných majetkoprávních vztahů, ale v letošním roce se pokusíme na doporučení krajské policie tento přechod alespoň pořádně osvětlit a lépe označit. Druhá dotace, ve které jsme v letošním roce uspěli, je dotace na opravu místních komunikací z Olomouckého kraje z programu obnovy venkova. Dotace je 300 tisíc a spoluúčast musí být minimálně ve stejné výši, tak že celková částka bude více než 600 tisíc. V současné době na obci připravujeme výběrové řízení. Opravit by se měla část cesty v Dlouhé Vsi,

kdy by se měl udělat úsek dlouhý cca 100 m. V případě vysání jakékoliv další dotace se bude v opravě komunikace pokračovat. Další žádost o dotaci jsme podali ve spolupráci s SDH do Místní akční skupiny Na cestě k prosperitě na akci vybudování garáže pro hasiče. Součástí této žádosti opět bylo vydané stavební povolení, které se nám opět podařilo získat během jednoho měsíce na základě veřejnoprávní smlouvy, kdy bylo zase potřeba zajistit kompletní projekt a všechny souhlasy. Požadovaná výše dotace je 150 tisíc, celková cena i se spoluúčastí je 210 tisíc. Toto jsou tedy nejaktuálnější informace o podaných žádostech o dotace a z nich plynoucí plán prací a investic na letošní rok.

Jak jste si určitě všimli, tak letos je na obci díky příznivým podmínkám pracovního úřadu zaměstnáno 10 lidí. Je to velmi znát a věřím tomu, že i vidět, protože se nyní opravuje a udržuje obecní majetek a prostory, který byl dlouhou dobu bez povšimnutí, protože prostě nebylo v silách jednoho zaměstnance vše stihnout. Natírají se ploty, lavičky, obecní stroje, uklízí se prostranství na okrajích obce a zvládáme i spousta prací, na které se musely najímat placené firmy. Samozřejmě nelze stihnout vše najednou, a proto chci požádat stejně jako loni všechny občany, kteří mají možnost, aby se snažili pomáhat obci a obecním pracovníkům v údržbě soukromých i veřejných prostranství. Můžete pomoci i tím, že nás třeba upozorníte na věc, která by se měla udělat, opravit nebo uklidit.

Děkuji za pochopení a spolupráci a přeji všem krásné jarní dny plné zářivých barev, slunce, vůní a dobré nálady.

Ing. Dušan Svozílek, starosta obce

Mě to potěšilo. A co vás?

Pamatujete ještě, milé sousedky a sousedi, jak jsme loni společně sázeli stromky v různých částech obce? Ano? Tak to je výborné! Stromků bylo hrubě přes 500 a do jednodenní akce se jejich sázení nevešlo. Celou předlouhou zimu jsem se strchoval, jak to na jaře dopadne, zda nám všechny vzejdou. Diskutovali jsme se starostou o vlivu stříhání, o jarním postřiku...

No a pak to kýžené JARO, zaplať Bože, dorazilo i do Vrchátek. Už vás víc nebudu napínat. Prošel jsem všechny místa výsadby stromků a růží a až na jednotlivé výjimky,

vše krásně rozpučelo a nyní se zelená. Radost mám o to větší, že jsem našel jen jeden stromek, který, nepochybně rukou vandala, měl polámané větvičky, a i ten se ale určitě zvrávorá. Tak až půjdete kolem nějakého toho sázeného stromečku, pohláďte jej pohledem a uvidíte, že se vám hned zlepší nálada.

*Tomáš Zmeškal,
místostarosta*

Jednání zastupitelstva v roce 2012

V letošním roce se zastupitelstvo jednalo celkem dvakrát a to 6. a 28. 3.2013. V obou případech byly na programu především žádosti o dotace a další rozvoj obce.

Přijatá usnesení: ZO č.1

1. Zastupitelstvo obce schválilo program jednání ZO č. 1/2013.
 2. Zastupitelstvo obce schválilo zápis č. 8 ZO 2012.
 3. Zastupitelstvo obce schválilo, že příspěvek pro oddíl kopané 50.000Kč schválený usnesením ZO10/08/2012 dostane nový spolek TJ Sokol Vrchoslavice 1946, který představuje oddíl kopané.
 4. Zastupitelstvo obce schválilo uzavřít dodatek č.10 ke smlouvě č.89/Sep-plasty o nakládání s odpadem vytríděným z komunálního odpadu a doplnit třídění plastu do pytlů, které když budou plné kontejnery na plast budou občané moci odevzdat na obecním úřadě v době úředních hodin.
 5. Zastupitelstvo obce schválilo dodatek č.2 ke smlouvě o závazku veřejné služby ve veřejné linkové dopravě pro rok 2013.
 6. Zastupitelstvo obce neschválilo přidělení finančního příspěvku na rok 2013 na pořízení pracovních uniforem PS 2 a triček na požární sport pro SDH Vrchoslavice ve výši 20 000Kč.
 7. Zastupitelstvo obce schválilo stávající výši školkovného, tedy 300,-Kč jako celodenní sazba a 200,-Kč jako polodenní sazba.
 8. Zastupitelstvo obce schválilo odkoupení prodlouženého veřejného vodovodu v lokalitě Pod břehy na parcele č.792 za cenu 12.800Kč.
 9. Zastupitelstvo schválilo odprodání prodlouženého veřejného vodovodu v lokalitě Pod břehy na parcele č.792 za cenu 12.800Kč
 10. Zastupitelstvo obce schválilo odkup veřejné splaškové kanalizace IO 02 Kanalizace splašková – lokalita Pod břehy za částku 34 500 Kč.
 11. Zastupitelstvo schválilo uzavření smlouvy o dílo č. GHC/2013-02-28 s firmou GHC regio s.r.o. Dále ZO schválilo, aby obec zažádala v případě získání dotace vzít úvěr, který by byl max. do výše 30% žádosti o příspěvek, tedy cca. 2 mil. Kč s podmínkou, že žádost o úvěr bude samostatným bodem zasedání ZO v případě potvrzení přidělení dotace. Dále se obec zavazuje, že v případě přidělení dotace bude po dobu udržitelnosti vynakládat finanční prostředky ve výši cca 24,2 tisíc Kč pro potřeby udržitelnosti projektu.
 12. Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtové opatření č.1.
 13. Zastupitelstvo obce schválilo rozpočtový výhled.
 14. Zastupitelstvo obce schválilo pověření starosty k oprávnění rozpočtových opatření
 15. Zastupitelstvo obce schválilo doplnit ruční nářadí o 1 křovinořez, a ruční nářadí (hrábě, lopaty, kolečka, motyky).
 16. Zastupitelstvo obce schválilo převedení konečného výsledku hospodaření ZŠ a MŠ Vrchoslavice ve výši 34.928,97 Kč do rezervního fondu školy.
 17. ZO schválilo přijetí finančního příspěvku z rozpočtu Olomouckého kraje.
- ZO schválilo spolufinancování příspěvku z rozpočtu obce minimálně ve stejné výši jako je výše příspěvku z rozpočtu Olomouckého kraje

ZO schválilo smlouvu o poskytnutí příspěvku podle smlouvy.

18. ZO schválilo zaplatit 10 kusů básnické sbírky, které budou umístěny v obecní knihovně
Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí

ZO č. 2

1. Zastupitelstvo obce schválilo program jednání ZO č. 2/2013.
2. Zastupitelstvo obce schválilo zápis č. 1 ZO 2013.
3. Zastupitelstvo obce schválilo uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu nemovitosti č.j.:UZSVM/BPV/448/2013-BPVM na parcelu č.376.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí, že na základě nového projednání revitalizace Dlouhé Vsi nebude obec žádat z časových důvodů o dotaci z ROP.

4. Zastupitelstvo obce schválilo celoroční hospodaření obce a závěrečný účet obce za rok 2012 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2012.
5. Zastupitelstvo obce schválilo účetní závěrku a hospodářský výsledek obce ve výši -201 802,60 Kč a jeho převedení z účtu 431 po odečtení daňové povinnosti za rok 2012 na účet 432. Daň z příjmů právnických osob za rok 2012 činí 100 700,- Kč
6. Zastupitelstvo obce schválilo uzavřít smlouvu o poskytnutí dotace uzavřenou dle ustanovení § 269 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, v platném znění o poskytnutí dotace na Mikroregion Němčicko se baví 2013.
7. Zastupitelstvo obce schválilo koupit popisovaný stroj Multicar M25.
8. Zastupitelstvo obce schválilo prodat starý stroj Multicar M25, v případě, že se obci podaří koupit stroj uvedený v usnesení ZO 07/02/2013.

Obec Vrchoslavice Vás srdečně zve
na další ročník kulturně společenské akce

MRG Němčicko se baví

Těšíme se na Vás v sobotu 31. srpna 2013
Sraz ve 13 hodin na hřišti

Je pro Vás připraven zajímavý program
a bohaté občerstvení

Co se nám honí hlavou...

Dne 31. 8. 2013 od 13,00 hodin se naše obec rozroste o stovky návštěvníků. Divil bych se, pokud se budete ptát proč, ale dobrá, pro ty ke kterým informace ještě nedorazila – Vrchoslavice hostí dalších 15 obcí mikroregionu na velkolepé (alespoň doufám) akci „Mikroregion Němčicko se baví“.

Vzhledem k tomu, že se jedná o šestnáctý ročník a tedy završení jedné etapy bavení se mikroregionu, měl by ten u nás být nejlepší. A co se vlastně v kostce udá?

Zhruba před jednou hodinou po poledni se do obce sjedou nejen soutěžící ze všech obcí, ale jejich fandové a hosté. U Hřiště proběhne seřazení všech účastníků a společný průvod za doprovodu kapely a mažorettek přes obec do místního sportovního areálu Na Zamlýní. Po úvodních oficialitách budou zahájeny soutěže, proložené kulturními a zábavními vystoupeními. Po skončení a vyhodnocení soutěží nás čeká hlavní kulturní program a večerní zábava s kapelou věhlasného formátu – Kanci paní nadlesní.

Proč vás s tím vlastně otravuji?

No je to vlastně jedinečná možnost jak ukázat naši pěknou obec v tom nejlepším světle. Proto organizátoři vítají již nyní každého, kdo by přispěl s dobrým nápadem do programu, pomocnou rukou k organizaci či nápadem kde ještě požádat o sponzorský dar. Dále bych vás chtěl ještě poprosit o pečlivý úklid okolí vašich domů před konáním tohoto mikroregionálního svátku, ať si netrhneme ostudu.

Tak nám držíme palce a „zlomme vaz“

Tomáš Zmeškal

Základní škola – školní družina

V naší školní družině se snažíme o to, aby byly všechny děti spokojené. Některé děti baví malování, jiné sport, někoho společenské hry a soutěže, proto tyto činnosti pravidelně střídáme, abychom se zavděčili všem a viděli na tvářích dětí jen samé úsměvy.

Činnosti ve školní družině jsou hlavně motivovány ročním obdobím nebo důležitou událostí v daném měsíci:

- na Halloween jsme si povídali o tomto americkém svátku, vydlabávali jsme dýně, které nám každý rok věnuje paní Wacyková. A ve spolupráci s obcí jsme již podruhé vytvořili porotu při „Halloweenské výzdobě domů“

- dále jsme na podzim na hřišti pouštěli draky, kteří nám moc pěkně létali

- na Mikuláše jsme ve školní družině hráli hry a soutěžili, děti byly odměněny diplomem a na závěr bylo losování tomboly a děti dostaly malé dárečky

- na Vánoce jsme nacvičili tanečky na obecní akci „Rozsvěcování stromku“. Dále nám obec věnovala spoustu vánočních perníčků, které si děti samy nazdobily a pověsily na školní vánoční stromček

- sněhu jsme si letos užili – koulovali jsme se, stavěli sněhuláka, sáňkovali a bobovali

- na Masopust jsme si povídali o tomto svátku a děti si vyrobily masky. Rovněž společně s Nikolou Domanskou, která byla ve školní družině na praxi jsme uspořádali v sokolovně zábavné odpoledne plné her a soutěží

- se zimou se děti rozložily tím, že samy vytvořily Morenu, a šli jsme ji hodit do Hané, tím jsme přivítali první jarní den

- 22. dubna byl Den Země, povídali jsme si o naší planetě, o tom jak můžeme chránit přírodu, kaširováním si děti vyrobily Zeměkouli a hlavně jsme se něco naučili o recyklaci

Chtěla bych všem dětem poděkovat za jejich spolupráci s pí. vychovatelkou a doufám, že i v příštím roce budou děti ve školní družině stejně tak hravé, šikovné a veselé jako je tomu letos.

Zpracovala Iva Baláková

Mateřská škola

Dobrý den,

po delší době vám opět trochu přiblížím dění v naší mateřské škole. Chtěla bych vás seznámit s jednou akcí, která svým průběhem velmi mile překvapila děti i paní učitelky. Přijela za námi musherka [mušerka]*. Představila dětem 10 pejsků, kteří tahali čtyřkolku, sáně, koloběžku. Dětem řekla, jak se k pejskům chovat, jak se o ně starat, co dělat, potkají – li cizího agresivního psa. Nakonec děti svezla na čtyřkolce, kterou táhlo 6 pejsků. Jedinečný zážitek podpořilo krásné počasí a dokonce i babičky, které se zastavily podívat. Celá akce proběhla na cyklostezce vedoucí k Vitčicím.

*Blanka Pospíšilová
vedoucí učitelka MŠ*

**Anglicky mushing, je sport, při kterém dva nebo více psů v postrojích tahají svého psovoda – mašera na speciálních saních nebo na říditelném vozíku. Jedná se o jedno z odvětví tzv. kynologického sportu, jež má svůj původ odvozený z běžné praxe psích spřežení, která jsou zcela běžně využívána k přepravě osob nebo i k dopravě materiálů v arktických nebo i v antarktických klimatických podmínkách. Postavení psů záleží na jejich výcviku, stáří a zkušenosti. Vepředu běží takzvaný vedoucí pes (nejinteligentnější ze smečky), za ním nebo vedle něho starší a slabší psi a úplně vzadu mladí, silní a nezkušení psi. (zdroj: Wikipedia)*

Akce

MDŽ

7.3.

Při loučení na podzimním „Večeru v peří“ jsme přemýšleli, jakou akci uspořádat příště. Napadl nás Mezinárodní den žen. Příležitost uspořádat společenské posezení při malém občerstvení, na které byly pozvány ženy a slečny. Program zajistili děti ze školy naší i němčické. Děkujeme nejen jim, ale především Evě Marečkové za čas věnovaný přípravě. A po básničkách byl prostor na promítání fotek z akcí dávno i nedávno minulých. Největší úspěch měly, jak už to mezi ženami bývá, fotky z vítání občánek.

Tvoření 24.3.

Další z řádky nadělních setkání. Vytvářeli jsme jarní či velikonoční dekorace pomocí techniky quilling.

Quilling, jinak také papírový filigrán, využívá papírové proužky, které se natočí do spirálek, ty se pak mohou formovat do dalších tvarů a vytvářet složitější vzory. V 18. století se tato technika stala populární v Evropě mezi dámami vyšší společnosti jako jedna z ručních prací. Zdobily se jím rámy obrazů, šperkovnice, tácky... často se kombinovala s jinými technikami.

Kuželky 1.5.

Druhý ročník turnaje družstev v kužkách byl poznamenán nepřízní počasí – vždyť ještě v poledne to vypadalo, že zmokneme a také skutečností, že se po dlouhé době otvíral motorest a většina z téměř 40 soutěžících se těšila na steak a posezení právě tam.

Myslivecký den dětí

Dne : 1. 6. 2013 se koná ve Vrchoslavicích

Od 9⁰⁰ do 17⁰⁰ na „Zámlýní“- Dlouhá Ves“

DĚTSKÝ DEN

Program :

Střelba ze vzduchovky

Různé soutěže a hry

Občerstvení - děti zdarma

SRNČÍ GULÁŠ

PÁRKY, UZENÉ KLOBÁSY

PIVO, LIMO

CUKROVINKY

Srdečně zve

Myslivecké sdružení

Mořice-Vrchoslavice

Velikonoce

Velikonoce byly letos už v březnu a možná právě díky tomu, nás to na Boží hod velikonoční svádělo spíše zpívat vánoční koledy než barvit vajíčka ...

Volby

V lednu proběhla historicky první přímá volba prezidenta ČR. Událost si můžeme připomenout díky fotoarchivu obecního úřadu.

Z farnosti

Vážení čtenáři,

Žijeme v uspěchané době a kolem nás se děje tolik věcí a různých změn, že mnohé projdou kolem nás bez povšimnutí. Ale snad každý z vás se dozvěděl o náhlé smrti vašeho dlouholetého faráře P. Aloise Kotka, který působil ve vaší krásné obci třiatřicet let. Touto cestou bych mu i já, jeho nástupce rád poděkoval za vše co, pro vaši farnost učinil a kolik osobních finančních prostředků investoval do oprav místního kostela a fary. Dej mu Pán Bůh za to věčné nebe.

Nyní dovoluji několik řádků o mě. Jmenuji se Tomáš Strogan Pocházím ze srdce Moravského Slovácka, a to přímo z Uherského Hradiště, tam jsem se narodil a vyrůstal. Maminka Zdenka pochází z nedalekého Uherského Brodu a tatínek Stanislav z Hradiště. Mám jednoho bratra Jirku, ten pracuje v křesťanské organizaci Orel a je o rok starší než já.

A teď už něco o sobě. Je mi 33 let a jako malý jsem se řadil spíše k neklidným dětem, u všeho jsem musel být a vše jsem musel vidět... Z nejtěplejšího dětství si vzpomínám na chvíle strávené s rodiči u modlitby a na své první lásky ve školce a později ve škole. Ministrovat jsem začal ve svých pěti letech, když jsem ještě chodil do školky. Do školy se mi asi moc nechtělo, tak jsem nastoupil až v sedmi letech a myslím, že mně nic zásadního ze života školního neuteklo. Když hodnotím můj školní život (nebo pobývání ve škole), musím přiznat, že Pán Bůh držel nade mnou vždy ochrannou ruku a posílal mi do cesty již na základní a pak i na střední škole dobré třídní učitelky, na které rád vzpomínám, protože nás děti se snažily nejen něco naučit, ale také nám předat základní lidské hodnoty morálky, přátelství,... Jelikož mne jako dítě bavilo starat se o naši zahradu a měl jsem vztah k přírodě, šel jsem studovat Střední zemědělskou školu v _Starém Městě.

Proč jste si vybral právě kněžské povolání ?

Víte, každé povolání je dar od Boha a nejde říci, jestli je ta, či ona cesta těžší nebo lehčí. Bůh má pro každého člověka svůj plán (nebo s každým člověkem) a snaží se ho dovést tam, kde je jeho místo, protože ví, jaká cesta je pro něj ta pravá, a při tom všem se snaží plně respektovat jeho svobodu. A nějak podobně to bylo i se mnou. Jak už jsem řekl, odmalička jsem ministroval a velmi mě to bavilo, protože jsme byli dobrá parta kluků, kteří si rozuměli a prožívali spolu dobrodružné a v těch prvních letech ještě tajné ministrantské schůzky, myslím tajné, protože první čtyři roky mého ministrování byly ještě v době nesvobody. Na schůzkách nás vedli starší ministranti, kteří se snažili, aby mezi námi navzájem byly správné kamarádské vztahy, a ukazovali nám svými postoji a příklady, že věřit Bohu stojí za to.

Jako malý kluk jsem si nepřál být jen knězem, ale chtěl jsem být jako všechny ostatní děti vším možným. Poprvé, kdy jsem veřejně vyslovil, že chci být knězem, bylo ve třetí třídě na celoškolní besídce. Paní učitelka se nás ptala, čím chceme být, a já jsem směle a bez zábran řekl: "No, já bych chtěl být knězem", načež druhý den byli rodiče pozváni panem ředitelem do školy a dostali vyčínění za to, jak toho synka vychovávají, že má takové antisocialistické nápady. Pak ještě mnohokrát jsem zatoužil po kněžství, ale většinou se jednalo jen o chvilkové stavy, kterými mne Bůh naznačoval

mojí budoucí cestu. Bůh mi do cesty posílal vždy dobré kněze, kteří mě vedli příkladem svého kněžského života. Naposledy to byl P.František Petřík, který do naší farnosti nastoupil po povodních v roce 1997, kdy jsem začal o svém povolání kněze vážněji uvažovat. Byl pro mě knězem, který si přede mnou na nic nehrál a snažil se mi ukázat, že dobře žité kněžství je sice dřina, ale stojí za to. Své Ano Bohu jsem ve skrytu srdce řekl někdy ve třetím ročníku na střední škole.

Kněžský seminář (místo, kde se připravují budoucí kněží) jsem vnímal jako místo modlitby a ticha, kde člověk má prostor pro vnímání Božího hlasu a zároveň místo, kde se střetává velké množství lidí, z nichž má každý jinou povahu, a tak se tam bohoslovec učí žít ve společenství bratří, a tím se učí snášet dobré i horší vlastnosti těch, s nimiž žije. Na léta strávená na fakultě vzpomínám rád, protože se mi otevřely nové obzory poznání. Nejvíce jsem miloval dogmatickou teologii, ale také mě zajímala morálka i pastorálka. Na vysoké škole obliba předmětu záleží na tom, kdo daný předmět přednáší, protože on mu dává obsah a živost přednášek. Jedním z takových profesorů byl mimo jiné C.V. Pospíšil.

A jak chápu svůj duchovní stav? Než jsem nastoupil do semináře, napsal jsem do farního časopisu článek na téma: „Jak já chápu kněžství a co od něho očekávám.“ Tehdy jsem napsal, že ho chápu jako službu Bohu a lidem, a když se dělá poctivě, je sice náročná, ale zároveň krásná. A dnes to vidím podobně. Jeden kněz říkával: „Co nic nestojí, za nic nestojí.“ Když se člověk snaží dělat své povolání poctivě, Bůh mu dává k tomu i své požehnání.

Jen krátce k mým bývalým působištím: po jáhenské svěcení v roce 2005 jsem nastoupil na svou roční jáhenskou praxi do Přerova, kde jsem zůstal i druhým rokem jak novokněz. Po té jsem byl přeložen jako kaplan na valašsko do Újezdu u Valašských Klobouk, do kraje velmi religiózního, ale také tradičního.

V prosinci roku 2008 mě překvapila zpráva o mém přemístění na mé první samostatné místo do Němčic nad Hanou. V roce 2010 mně přidělili farnost Pavlovice a letos před Velikonocemi i vás. Chtěl bych poděkovat ještě jednou svému předchůdci za jeho působení, především za opravu a zvelebení kostela.

Rád bych vás touto cestou pozval do kostela na bohoslužby, které bývají na rozpisu na dveřích fary, zatím dvakrát týdně. Prý někteří lidé v obci říkali: až přijde nový farář mi začneme chodit do kostela – přiznám se, že jsem velmi zvědavý, jestli tomu tak bude.

Rovněž bych vás rád pozval na Slavnost Božího těla a to v sobotu 1. června v 17.30, po mši sv. se uskuteční klasický průvod ke čtyřem oltářům po vesnici i s družičkami – Boží Tělo je oslavou Ježíše Krista o kterém my věříme, že je přítomen v našem kousku chleba.

Vám, milí čtenáři, přeji, abyste se dokázali radovat s maličkostmi, které život přináší. Nehledejte ve světě problémy a starosti, ty přicházejí samy, ale spíše hledejte věci, za které můžete být Bohu vděční.

o. Tomáš Strogan

Boží tělo

Slavnost Těla a krve Páně, dříve zvaná Boží Tělo, je specifická pro katolickou církev, neboť se začala slavit, aby se zdůraznila reálná přítomnost Ježíše Krista, a to jednak v jeho Božství, tak v jeho lidství v Eucharistii - Nejsvětější svátosti, neboť dle nauky katolických a pravoslavných křesťanů Tělo Páně je proměněná hostie (chléb) a krev je proměněné víno. Patří mezi pohyblivé svátky, to znamená že v různé roky připadne na různé datum. Slavnost se koná v období po skončení liturgické velikonoční doby, po slavnosti Nejsvětější Trojice. Datum slavnosti je tedy odvozeno od data Velikonoc.

Pro slavnost je typické podávání přijímání věřícím pod obojí - hostie se buď namáčí ve víně (tělo v krvi) nebo někde v menších společenstvích po přijetí hostie ještě věřící pijí z kalicha proměněné víno. Po mši bývá alespoň krátká adorace.

V závěrečné části mše svaté je zvykem konat procesí s baldachýnem a zastavovat se při jednotlivých vyzdobených oltářích za zpěvu eucharistických písní. Družičky - mladé slečny - jsou oblečeny v bílém a házejí plátky květin - nejčastěji růže a pivoňky před kněze, který pod baldachýnem nese v monstranci Nejsvětější svátost - (proměněnou velkou hostii). Květy posypaná cesta je jedním z výrazů úcty k Ježíši nesenému v průvodu. Kolem baldachýnu šli ministranti se svícemi.

Slavnostní průvod s Nejsvětější svátostí ven mimo prostor kostela se po mnoha letech bude konat i v naší obci. Naposled se slavnost konala průvodem po návsi obce v roce 1960. V dalších letech se pak podle záznamů konávala v kostele, později zmínky o ní ve farské kronice chybí.

Na fotografii je slavnost v roce 2012
v Hrušce. P. Mgr. Tomáš Strogan

Pranostiky o Božím těle

Jasno-li o Božím těle, dobrý rok čekejte směle!

Když o Božím těle zmoknou na oltářích věnečky, zmoknou na lukách děvečky.

Na Boží tělo jaký den, dlouho se potom vrací ten.

Hřbitov v naší obci

České slovo hřbitov pochází z německého označení Friedhof (dvůr klidu).

Možná vás někdy napadlo, proč ve Vrchoslavicích je hřbitov v samém středu obce. Ať už vyjždíte do okresního města Prostějova, nebo do menších měst jako Ivanovice, Kojetín či třeba sousedních obcí Mořic, Nezamyslic nebo Měrovic, vždycky vidíte místo odpočinku zesnulých spoluobčanů na konci vsi. Vrchoslavice jsou v tomto směru výjimkou, ale nedejme se zmást.

Hřbitov neboli pohřebiště, zastarale též krchov, v archeologické terminologii nekropolis, je pietní místo, kde se pohřbívají ostatky zemřelých těl, třeba i popel po kremaci. Často bývají umístěny vedle kostelů, synagog, nebo jiných staveb náboženského určení. I ve Vrchoslavicích byl původní hřbitov také u kostela. Sloužil po několik století. Jak šel čas, přestal být vyhovující a na naléhání krajského úřadu se v roce 1831 začalo jednat o jeho přeložení.

Nový hřbitov byl vybudován na pronajatém panském pozemku v roce 1833 a sloužil pro celou farnost – tedy i pro občany Vítčic a Stříbrnic. V roce 1927 rozhodla komise, že dosavadní hřbitov je pro 3 obce malý a nebylo dovoleno jej rozšířit, ale bylo dovoleno postavit nový, hned za starým. O rok později si Vítčice a Stříbrnice zřídily vlastní hřbitovy, které umístily na konec obce a nachází se tam doposud.

Musíme si uvědomit, že hřbitov se nachází v místech, kde ještě na začátku minulého století nebyla žádná zástavba rodinných domů. I místní radnice byla postavena v roce 1925. Nebyl zde žádný motorek, ani rodinné domky směrem do Dlouhé Vsi. A Dlouhá Ves byla nejen samostatnou obcí, ale taky začínala vlastně až v místech za zastávkou. Hřbitov tedy byl na klidném místě na konci obci. Prašná cesta dnes vedoucí ke garážím, bytovkách a hájovně, tehdy vedla do tak zvaného vývozu (hanácky „vévozu“). Byla lemovaná ovocnými stromy a vedla od hřbitova, okolo kříže až do Vítčic. Dříve narození určitě pamatují třešnovou alej, která cestu lemovala mezi poli.

Od doby založení současného hřbitova se obec nejen rozrostla, ale taky změnila svoji tvář. Hřbitov se dostal, aniž by se to kdy plánovalo do samého centra vesnice. U radnice, moderní samoobsluhy a motorek, z druhé strany řada garáží a za nimi bytovky. Lidé si zvykli, že chodí okolo hřbitova a stal se součástí jejich dennodenních cest stejně jako cokoliv jiného.

Další větší úprava hřbitova proběhla v roce 1985. Byla postavena moderní zídka z červených tvarových cihel a vybudováno kolumbárium.

Určitě si ještě hodně občanů Vrchoslavic pamatuje, jak vypadal hřbitov před touto úpravou. Starý hřbitov ohraničovala široká, světlou omítkou nahrubo nahozená cihlová zeď, nahore s šikmo položenou, na vnitřní stranu nakloněnou stříškou z pálených cihel. Za hřbitovní zdí rostly majestátně košaté lípy srdčité. Hřbitov měl jen jeden hlavní vchod a to ten od cesty. Z každé strany stál vysokánský smrk s holým kmenem, jen ve výšce se kolíbala koruna větví. Hřbitov, jako takový končil u studny. Tam, kde je dnes zeleň a kolumbárium byla zahrádka domku č.p. 108. V době, kdy už byla zahrádka zanedbaná, lidé často házeli přes zeď odpad z hřbitova a vznikala tam černá skládka. To ale nám, dětem, tehdy vůbec nevadilo. Nacházeli jsme tam úžasné poklady, se kterými jsme si dokázaly hrát celé dny. Dodnes mám před očima voňavou pampeliškovou polévku servírovanou do umakartových kalíšků od vyhořelých hřbitovních svíček. A co taková hliněná kaše zdobená lístky z umělých chryzantém! To byly, panečku, pochoutky mládí. To vše se dalo najít, když jste nohou rozhráblí suché napadané lipové listí.

Díky lípám hřbitov v době květu krásně voněl. Lípy neketly všechny najednou, naši předkové si chtěli toto voňavé období prodloužit a zasadili tam několik odrůd tohoto listnatého stromu. Omamnou vůni doprovázelo bzučení tisíců včel, které se sem slétaly pro pastvu. Ačkoli byly lípy ohromujícího vzhledu, krášlily okolí a dodávaly tomuto pietnímu místu úžasnou atmosféru, jejich kořenový systém narušoval nejen hroby, ale i původní zeď. Suché větve ve větru padaly a hrozilo poničení pomníků a podzimní spadané listy, daň za jarní vůni a letní stín každoročně zaplavovalo hřbitov i okolí, toto všechno byly důvody proč nakonec došlo k jejich vykácení. Při úpravách v osmdesátých letech byly nahrazeny okrasnými tůjkami.

V rohu u cesty stála stará márnice. Její vchod byl ze hřbitova. Vrata od ní bývala zamknutá. Klíč měl hrobník. Zvenku zídka byl obrovský keř krušpánku (mirty), do kterého se dalo dokonce vlézt a mohl sloužit jako schovávačka při různých hrách. Keř dodával márnici tajemný vzhled ve všech ročních dobách.

V místech, kde je dnes brána byla před rekonstrukcí rozpadnutá zeď. Nejdřív jen pár šárů cihel, časem se z díry díky hromadě písku nasýpané ke zdi zvenčí stal druhý vchod, až se při rekonstrukci zídka v těchto místech udělala brána.

Stará cihlová zeď se světlou opadající omítkou je už minulostí. Lípy, dnes už ani vysoké tůje hřbitov nelemují. Stará márnice už taky vzala za své. Hřbitov ale na svém místě pořád zůstává.

Na podzim loňského roku byla zahájena další oprava hřbitova. Byla odstraněna dlažba a pokáceny staré, vzrostlé, místy proschlé tůjky, který narušovaly hroby. Dlažba je položena nová a tůjky budou nahrazeny drobnější výsadbou.

V letošním roce je naplánováno vytvoření nových hrobových míst pro uložení urn – urnové hroby a sjednocení úpravy chodníků mezi hroby. Chodníčky budou vysypány drobným štěrkem. Opuštěná hrobová místa budou postupně upravena tak, aby nenarušovala vzhled hřbitova.

Hřbitov byl, je a bude součástí našeho života. Generace a generace se podepisují na jeho vzhledu. Když bude za 50 let někdo číst tyto řádky, třeba mu tento článek podhalí kousek z historie tohoto místa naší obce.

ADPA

HŘBITOV – sdělení občanům

Kapacita na hřbitově k 1.1.2013, byla celkem 160 hrobů z toho 122 obsazeno. Schránek v kolumbáriu je celkem 90 z toho 79 obsazených.

Ceník

	Nájemné	Služby
Hrobové místo	3,- Kč/m²/rok	50 ,- Kč/hrob/rok
Kolumbárium	30,-Kč/schránka/rok	50,- Kč/schránka/rok

Cena je splatná předem na celou dobu trvání nájmu. Nájemní mlouvy se uzavírají na 10 let.

Současný ceník byl schválen 14.10.2011 a je platný od 1.1.2012. Cena za nájem hrobového místa se skládá z nájemného a ze služeb spojených s nájmem. Služby obsahují odvoz odpadu, údržbu zeleně, zajištění vody, úklid.

Upozornění

Nové smlouvy jsou připraveny k podpisu na obecní úřadě. Žádáme tímto nájemce hrobových míst, aby se nejpozději do 31.7.2013 dostavili na obecní úřad ve Vrchoslavicích k uzavření smlouvy nové.

Žádáme občany, aby před zahájením oprav odstranili dlažbu kolem hrobu a to do 20.6.2013 a umožnili tak zajištění jednotné úpravy chodníčků mezi hroby.

Upozorňujeme, že dle zákona o pohřebnictví je každé uložení ostatků (i zpopelněných) vždy hlásit správci pohřebiště. (Obecní úřad)

V letošním roce končí většina z 200 nájemních smluv na hrobová místa a místa v kolumbáriu.

V případě, že nemáte zájem o uzavření nové smlouvy, žádám nájemce, aby vyklidil hrobové zařízení. Pokud nebude nájemní smlouva uzavřena podle zákona, dosavadní užívací právo k hrobovému místu zanikne a s hrobovým zařízením bude naloženo dle §20 zákona č.256/2001 Sb.,o pohřebnictví a o změně některých zákonů v platném znění, případně ve smyslu občanského zákoníku, kde se hovoří o opuštěném majetku, který připadne po jednom roce obci.

JK

„Sokol 1946“ – vznik jednoty a první měsíce její existence

Důvody a okolnosti vzniku nové tělocvičné jednoty se zaměřením na fotbal ve Vrchoslavicích byly rozebrány již v jednom z předchozích vydání obecního zpravodaje. V tomto ohledu lze snad pouze doplnit a připomenout, že představitelé vrchoslavského fotbalu vkládají do daného řešení naději na uklidnění situace a celkově zlepšení vztahů mezi jednotlivými spolky působícími v rámci obce.

Ustavující Valná hromada T. J. Sokol Vrchoslavice 1946 se konala 7. října 2012. Letopočet v názvu jednoty odkazuje na historické počátky organizovaného fotbalového sportu v naší obci, tedy na rok 1946. Úkolem výboru jednoty ve složení Zdeněk Přecechtěl, Jindřich Vlč, Miroslav Coufalík a Oto Hons je v současné době především zajištění veškerých formálních náležitostí, spojených se vznikem samostatného právního subjektu a vypořádáním souvisejících majetkoprávních vztahů.

18. ledna 2013 rozhodlo Předsednictvo ČOS o přijetí tělocvičné jednoty Sokol Vrchoslavice 1946 do České společnosti sokolské. 13. března pak Ministerstvo vnitra přidělilo organizaci identifikační číslo.

T. J. Sokol Vrchoslavice 1946 má, jako nástupnická organizace místního oddílu kopané, za cíl především navázat na dosavadní činnost tohoto oddílu, tzn. organizovat fotbalový sport a jednotlivá utkání, udržovat a modernizovat sportovní areál hřiště, pořádat kulturní i jiné akce pro veřejnost (Rockový mlýn, zabíjačka apod.). Činnost jednoty bude tedy směřovat k udržování sportovního a kulturního vyžití pro občany Vrchoslavic, kteří navštěvují sportovní areál či kteří se rádi setkávají na fotbalových utkáních či jiných pořádaných akcích.

T. J. Sokol Vrchoslavice 1946 rád přivítá do svých řad každého, kdo by se chtěl na plnění výše uvedených činností a cílů svou prací, zkušenostmi či jinou pomocí podílet. Otevřené dveře má současně také každý, kdo by chtěl organizovat sportovní či jinou zájmovou činnost, odpovídající poslání a cílům sokolského hnutí.

za „Sokol 1946“ Dominik Vlč

Rybářský spolek Tvorovice

Náš spolek hospodaří na několika revírech v blízkém okolí. Pod správou RS spadají rybníky v Hrušce, rybník ve Tvorovicích, potok Okenná v k.ú. Čelčice a Klenovice na Hané. Nejnovějším revírem je rybník Lopaťák ve vaší obci.

Na Lopaťáku v letošním roce dojde k instalaci parkového mobiliáře, konkrétně se bude skládat z odpadkových košů, parkových laviček a dětské houpacíky.

Během podzimu 2012 a letošního jara jsme na rybníce vysadili několik druhů ryb. Momentálně osádku rybníka tvoří kapr lysec, amur bílý nebo například hrouzek. Všechny poddruhy hrouzků patří k ohroženým druhům ryb. Proto věříme, že se jim zde bude dařit a populace se úspěšně rozroste.

V okolí rybníku plánujeme také instalovat několik hnízdních budek pro vodní drůbež. V areálu vodního díla dojde k vypuštění několika párů kachny divoké. Tyto kachny budou čipované a křídlované, čímž jim bude znemožněna schopnost letu. Let je hlavním zbraním kachen v

případě útoku predátorů. Z tohoto důvodu žádáme návštěvníky, aby zavírali hlavní bránu a nevstupovali do areálu se psy. Udržovali pořádek a neničili instalované zařízení.

Lopaták je krásné prostředí, kus živé přírody. Škoda, že se najdou lidé, kteří ničí vybavení rybníka. Neustále opravujeme škody způsobené vandaly. Proto bychom chtěli na Vás, slušné spoluobčany, apelovat: všimněte si svého okolí, v případě zjištění škod vše nahlaste členům RS nebo zástupcům místního obecního úřadu.

Všem občanům přejeme plno krásných zážitků v okolí našich revírů.

Za výbor RS Tvorovice, Stanislav Řezáč, předseda

ROCKOVÝ MLÝN 2013

Rok se s rockem sešel a hudební festival Rockový mlýn oslaví letos ve dnech 28. a 29. června již své deváté narozeniny. Ve dvoudenním programu akce lze opět nalézt řadu zvůč-ných jmen, přičemž celkový počet účinkujících hudebních formací dosáhne letos čísla 13.

Festival proběhne samozřejmě i tentokrát na tradičním místě - v obecním areálu Zamlýni, který z pohledu akcí tohoto typu vyniká takřikajíc ideálními předpoklady a zázemím. Parkovací místa přímo u vstupní brány mohou být argumentem pro všechny Vaše známé z blízkého i vzdálenějšího okolí, stejně tak jako udržované travnaté plochy pro stanování, moderní sociální zařízení, dětské hrací prvky, vydlážděný taneční parket, několik stovek míst k sezení, velkokapacitní stany či stánky s občerstvením a příjemnou obsluhou, která tomuto festivalu dodává pověstnou komorní a rodinnou atmosféru.

Co se týče hudebního programu festivalu, v pátek 28. června 2013 od 18:00 hodin vystoupí hudební skupiny MISS GOD, BADYAN, HAZYDECAY, ALEŠ BRICHTA BAND a NE-UTRAL.

V sobotu 29. června 2013 od 13:30 hodin se pak na devátém ročníku Rockového mlýna představí: WILD HUNTERS, FORREST JUMP, POWER 5, THE PANT, VAŠEK NOID, DY-MYTRY, ARAKAIN a CALIBOS M. S.

Jak známo, pravá festivalová nálada a atmosféra mohou stát mnoho sil. Také proto je stanování přímo v areálu festivalu pro všechny zájemce zdarma. Nabídka občerstvení bude pak již tradičně velmi bohatá. Opékané vepřové kýty, uzené i grilované speciality, pokrmy rychlého občerstvení, točené pivo, kofola a samozřejmě i bohatý výběr alkoholických a ne-alkoholických nápojů. No, a jelikož je akce dvoudenní, počítá se také s oblíbeným sobotním snídaňovým menu.

Dvoudenní vstupenky na Rockový mlýn lze v předprodeji zakoupit za 270,- Kč, a to ve Vrchoslavicích, Němčicích nad Hanou, Nezamyslicích, Kojetině a samozřejmě také prostřed-nictvím internetu. Více informací o předprodeji i o Rockovém mlýně 2013 obecně lze pak nalézt na in-ternetových stránkách akce www.rockovymlyn.eu

Přijměte prosím srdečné pozvá-ní na tradiční místní akci - poslední červnový víkend na Zamlýni ve Vrchoslavicích.

za „Sokol 1946“ Dominik Vlč

www.rockovymlyn.eu

ARAKAIN★DYMYTRY
ALEŠ BRICHTA★NOID
HAZYDECAY★NEUTRAL
CALIBOS M.S.★THE PANT
POWER 5★FORREST JUMP
WILD HUNTERS★BADYAN★MISS GOD

ROCKOVÝ MLÝN

28. - 29. 6. 2013

VRCHOSLAVICE - ZAMLÝNÍ

PÁTEK OD 18:00 ZA 170 Kč, SOBOTA OD 13:30 ZA 220 Kč
PÁTEK + SOBOTA ZA 320 Kč, PŘEDPRODEJ 270 Kč
VSTUPENKY TAKÉ PŘES INTERNET NA www.rockovymlyn.eu

radio
Rock
max
92.5 FM
92.6 FM

GBIT

 Olomoucký kraj

Kam s nefunkční zářivkou?

Nefunkční zářivky sbírá EKOLAMP

Vysloužilé lineární či úsporné zářivky a výbojky nepatří do popelnice na směsný odpad, protože z nich mohou při rozbití unikat nebezpečné látky.

Každého z nás to někdy potkalo. Přestane nám po letech svítit zářivka a tak přemýšlíme, kam vyrazit pro novou, a jak naložit s tou nefunkční. Někde jsme již zaslechli, že vysloužilé zářivky nepatří do komunálního odpadu. Nepatří ale ani do tříděného skla, i když jsou ze skla vyrobené. Ale proč vlastně? Zářivky (trubicové i kompaktní úsporné) totiž obsahují malé množství jedovaté rtuti, která by při špatném zacházení a vyšších koncentracích mohla ohrozit lidské zdraví a životní prostředí.

Kam s ní?

Nejjednodušší je vzít starou zářivku a odevzdat ji v obchodě při nákupu té nové. Další možností, jak správně naložit s nefunkční zářivkou je její odevzdání na obecním úřadě. Pracovníci ji od Vás zdarma převezmou a uloží ji do speciální sběrné nádoby, aby se nerozbila. Zpětný odběr zářivek pro naši obec zajišťuje kolektivní systém EKOLAMP, který nejen přispívá na náklady provozu sběrného místa, ale plně hradí veškeré náklady na přepravu a recyklaci. Tím našemu obecnímu rozpočtu ušetří část prostředků určených pro nakládání s komunálním odpadem.

Kde ty zářivky nakonec skončí?

Ze sběrných dvorů a dalších sběrných míst EKOLAMP sváží kontejnery se zářivkami do specializovaných recyklačních firem. Zde jsou pro opětovné použití získávány především kovy, plasty, sklo a rtuť. Hliník, mosaz a další kovy se mohou znovu použít v kovovýrobě, např. pro součástky jízdních kol. Recyklované plasty jsou dobrou surovinou pro zatravnovací dlaždice či plotové dílce a přečištěná rtuť je znovu využívána v průmyslové výrobě. Sklo se používá jako technický materiál nebo v některých případech i pro výrobu nových zářivek. Opětovně je tak možné pro další výrobu použít až 95 % materiálu, ze kterého byla zářivka vyrobena.

Prostřednictvím EKOLAMPu se ročně recyklují miliony zářivek a výbojek. Stále ale velké množství zářivek končí v koši. Právě vy můžete pomoci tuto situaci změnit.

TJ SOKOL VRCHOSLAVICE

SI VÁS DOVOLUJE POZVAT DO NOVĚ OTEVŘENÉ KLUBOVNY

SPORTKLUB

Klubovna SPORTKLUB vám zcela nově nabídne prostředí klubového zařízení.

Můžete zde nerušeně trávit volný čas, sami, se svými dětmi, s přáteli, vybírat si a ochutnat nabízené produkty: pивní speciály, dobřůtky na grilu a z udiřny. Můžete si zahrát kulečnik, podívat na sport na velkoplošné obrazovce anebo si jen zahrát karty u dobrého piva.

Můžete si domluvit i konkrétní nabídku a podmínky konzumace a zorganizovat zde i pracovní schůzky, školení, prezentace, či rodinné oslavy.

TĚŠÍME SE NA VÁS V OBJEKTU BÝVALÉHO MOTORESTU

ODKLÁDEJTE VYSLOUŽILÉ ELEKTROSPOTŘEBIČE NA MÍSTA ZPĚTNÉHO ODBĚRU!

- Můžete je odevzdat prodejcům při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je do sběrných dvorů
- Využijte mobilních sběrných míst – informujte se na obecních úřadech

Tím, že odevzdáváte vysloužilé elektrospotřebiče k recyklaci, šetříte životní prostředí.

 elektrowin

www.elektrowin.cz

Zelené potraviny, zdraví a moje zkušenost.

Dobrý den, jmenuji se Martina Wolfová, je mi 37 let a čekám své druhé dítě. Při různých vyšetřeních, které v dnešní době ženu v období těhotenství potkávají, jsem se ocitla v nemocnici na preventivním vyšetření těhotenské cukrovky. Jsem tu a budu tu celkem 3 hodiny a tak mám čas pozorovat okolí a přemýšlet. Sedím v čekárně odběrové místnosti, kde se mnou čekají různí lidé s různými zdravotními obtížemi a potížemi. Je opravdu smutné, kolik lidí tu je a tak mne to vede k zamyšlení, co víc si člověk může přát než být zdravý, v pohodě a plný lásky a radosti, protože odraz naší duše a našeho srdíčka - tedy toho, co cítíme a jak smýšlíme - je v našem fyzickém těle. Druhým aspektem naší tělesné kondice je také to, jak se o to svoje fyzické tělo staráme. Dáváme mu opravdu to, co je pro něj tím správným životním pohonem? Zamysleli jste se někdy nad naší současnou stravou? Pokud ano, tak si sami zrekapitulujte, jak se stravujete. Přemýšleli jste někdy o tom, jestli Vaše tělo nestrádá? Má všechny vitamíny, minerály, enzymy, aby fungovalo správně? Pokud pochybujete, čtete dál.

Už řadu let jsou na trhu takzvané zelené potraviny, které vstoupily i do mé cesty životem. Jsou to sladkovodní řasa chlorella pyrenodoisa a sušená šťáva z mladého ječmene, které obohatily i moji rodinu a mé okolí. Od roku 2007 jsem šířitelkou filozofie zelených potravin jedné české společnosti a od roku 2008 i makrobiotického stravování. Tímto směrem mě vedla moje mysl a moje srdce při hledání odpovědi, jestli má strava a strava moji rodiny je úplná a jestli naše těla dostávají to, co potřebují, aby fungovala správně a aby byla schopna pomoci si sama v případě poruchy ☺. Protože naše tělo je důmyslný a dokonalý organismus, který má schopnost samouzdravování, když ho posloucháme a dáme mu šanci.

Zelené potraviny mají ve svém mottu tuto myšlenku: „I když nejsou lékem přece léčí.“ Když si je zařadíte do svého jídelníčku, dodají tělu potřebné minerály, vitamíny, enzymy, vlákninu, přírodní antibiotikum a jiné úžasné látky, a to v čistě přírodní a pro tělo přirozené formě. Tím se zvýší imunita těla a to je pak schopno si s různými neduhy poradit samo. Ve složení nenajdete žádné přidané chemické látky, jako je tomu u mnoha jiných takzvaných doplňků stravy, které nám mají pomoci a místo toho nám do těla dávají další chemické látky, s nimiž má pak naše tělo jen další starost a práci s jejich vylučováním. Zelené potraviny mají schopnost tělo čistit od plísní, těžkých kovů, balastů - nánosů ve střevech a ostatních látek, které do těla nepatří a zároveň mají schopnost do těchto buněk dodat tu správnou výživu.

Už po 3 měsících užívání zelených potravin je vidět změna v krevním obraze a člověk se cítí líp po těle i na duši, protože ty naše zeleňušky – zelené potraviny – mají schopnost tělo harmonizovat jak po fyzické tak po duševní stránce.

Když jsem se stala matkou - a určitě to takto cítí každá žena - chtěla jsem svému synovi dát ve stravování to nejlepší. Zelené potraviny jsem užívala celou dobu těhotenství i dál během kojení a potom náš syn rituál zeleného nápoje a zelených bonbónů ode mne a mého manžela spontánně přijal. Je krásné vidět, jak to na syna působí - jak zelené potraviny tak i makrobiotická strava, jak je čiperný a vnímavý. Často nás ve svém věku necelých tří let zaskočí svou vyřečeností a myšlením, a já s manželem si můžeme říct, že v tomto směru mu opravdu dáváme maximum, ke kterému jsme díky zeleným potravinám a makrobiotické stravě zatím došli.

Protože zelené potraviny už šířím kolem sebe řadu let, vidím a slyším, jak na lidi pů-

sobí: jednomu se správně potíže s klouby, druhému ustaly zdravotní problémy s močovýmými cestami, další zase s pomocí zelených potravin zvládá své migrény, které už nepřicházejí tak často a nebo už vůbec, snížila se hladina cholesterolu, zmenšila se únava... A nejen to - pro zdravého člověka je to prevence a investice do budoucna, protože svému tělu dává to, co potřebuje a tělo má odkud brát, aby fungovalo dobře. A když ho zaskočí nějaká viróza, není nutné hned běžet k lékaři, ale stačí zvýšit dávky zelených potravin a viróza buď nepropukne vůbec nebo má rychlejší a lehčí průběh, protože tím, že zvýšíme příjem zelených potravin, posílíme imunitu a ta si lépe s virózou poradí.

Zelené potraviny působí jak preventivně, tak i při běžných a vážnějších onemocněních.

A tak bych mohla pokračovat dál, ale to není hlavní myšlenkou tohoto článku. Chtěla jsem vám v kostce sdělit, k čemu jsem na své životní cestě přišla, že to funguje a funguje dobře, a že zelené potraviny jsou úžasné a pomáhají jak dětem, maminkám, tatínkům, tak dědečkům a babičkám a všem ostatním. Protože co si v každém věku přejeme a co přejeme i svým blízkým - hlavně zdraví, to ostatní už přichází samo.....

Pokud vás myšlenka tohoto článku oslovila a třeba jste se rozhodli něco změnit ve svém životě nebo by vás zelené potraviny zajímaly a chtěli byste vědět víc a nebo jste v nich našli tip na dárek pro Vás a Vaše blízké, ozvěte se mi.

Martina Wolfová

telefon: 604 300 607

e-mail: marie.martina@email.cz

Stalo se před 45 lety

V tomto seriálu chci starším připomenout a mladší ročníky seznámit s nedávnou historií obce tak, jak je zachycena v obecní kronice. Asi se ptáte proč zrovna před 45 lety. Důvod je prostý. Rokem 1967 začíná III svazek obecní kroniky. První dva jsou uloženy v okresním archivu a dříve než uložíme i tento třetí díl společně v ní zalistujeme.

„Rok 1968 byl bohatý na události jako málokterý jiný. Předně politicky.“ Tak tímhle zápisy roku 1968 v obecní kronice končí. Politickým událostem na republikové úrovni se zde věnovat nebudeme a zaměřím se především na události obecní.

Na jaře měly být volby do národního výboru. Pro vnitropolitické poměry byly odloženy na neurčito a funkcionáři zůstávají ve funkcích i nadále. V čele obce stojí – Jaroslav Zimmer, předseda MNV, Miroslav Pacola – tajemník, rada NV – Čeněk Kroupa, František Zapletal, Ludmila Kroupová, Jan Michalík. Zasedání rady bylo 18x, plenární zasedání (dnešní zastupitelstvo) zasedalo 5x.

Za velmi dobrou práci hospodářskou, politickou i kulturní dostala obec titul „Vzorná

obec“ a finanční částku 25 000,- Kč od okresního národního výboru v Prostějově.

Rozpočet obce byl: příjem 219 743,01 Kč
výdaje 151 540,91
zůstatek 68 202,10.

Obec měla k 1.1.1968 672 obyvatel - z toho 247 dětí do 15 let. Narodeny 4 děti. Zemřelo 5 občanů. Bylo 6 sňatků. Nejčastější příjmení – Koupa, Řezáč, Foltýn a Coufalík.

V obci jsou dvě prodejny potravin, jedno pohostinství (v obchodě nekvalitní rohlíky, málo zeleniny, v horkých letních

dnech není pivo a limonáda). Zajíždí k nám pojiždná prodejna masa. V říjnu byl zaveden 5 denní pracovní týden. V důsledku tohoto opatření je v sobotu zavřen obchod v Dlouhé Vsi. Ve Vrchoslavicích jsou prodávány jen mléko a rohlíky.

Ceny životních potřeb – mouka hladká 3,20 Kč/kg, chléb 2,80 Kč/kg, rohlík 0,30 Kč/ks, máslo 40,- Kč/kg, cukr krystal 7,30 Kč/kg, mléko 1,80 Kč/l, Brněnský salám 28- Kč/kg, moravská klobása 25,- Kč/kg, rum 60,- Kč/l, ocet 2,50 Kč/l. Průměrná mzda cca 1750 Kč.

Mateřskou školu, která byla v budově sokolovny, navštěvuje 22 dětí. Otcové umístili na školní zahradě sadu pneumatik z automobilu jako průlezký a houpačky. Od rodičů se vybírají příspěvky na provoz a vybudování nové MŠ – příspěvky jsou dobrovolné.

Ředitelem základní školy je Jan Michalík, který také diriguje pěvecký soubor, dětský pěvecký soubor, učí děti na housle. Školu navštěvuje celkem 44 žáků (1 r. 8, 2-4r – 27, 5r.) Školní výlet byl do Kroměříže.

Spolky – TJ Sokol, KSČ, Československý svaz mládeže, Junák, Svazarm, Československý svaz žen, myslivci, Český svaz požární ochrany, Zahradkáři,

ČSM má rozhlasový kroužek a členové každou sobotu odpoledne vysílají v místním rozhlasu zábavnou hudbu moderní i starší a mezi tím jsou vloženy gratulace jubilantům, uznání občanům za práci pro obec – zápis z roku 1967, ale určitě stojí za připomenutí.

V roce 1968 byly položeny betonové dílce na boky i dno koupaliště. S výstavbou bylo započato již v roce 1967. V červenci 1968 bylo koupaliště napuštěno, ale voda nebyla čistá.

Nové je veřejné osvětlení a elektrická síť. Úprava parčíků, výsadba růží. Vozovky jsou v naší obci úzké, ve špatném stavu a frekvence vozidel velmi značná. Na Parganě jsou stavěny nové domy. Domy jsou stavěny moderně, účelně a úsporně. Nedostatek staveb-

ního materiálu. Nedostatek dřeva – proto rovné střechy.

Kulturní akce - šibřinky, dětský karneval, hasičský ples, vítání novorozeňat, oslava MDŽ, zájezd do Brna na filmové představení.

V obci je 8 telefonních přístrojů – MNV, škola, Kovařík (hovorna pro Dlouhou Ves) kancelář JZD, pošta, prodejna Jednoty, Josef Kohout – elektroúdržbář, kancelář – Horní krávin.

Popel je vyvážen 1x týdně zdarma. Občané nemají popelnice a odpad dávají v různých nádobách k cestě, kde je nakládán na vlečku a odvážen za mlýn v Dlouhé Vsi.

Počasí – duben nadprůměrně teplý nejteplejší od roku 1778. Stromy rozkvetly - 18.4 třešně, 25.4 jabloně. 9.4 přiletěly vlaštovky. 20.5. na horách sněžilo a ve škole bylo třeba zatopit.

Stromy s příběhem...

Lípa u kříže

Zajíc se zastavil poblíž meze. Chvilku okusoval mladé, zelené, dosud chemickým ošetřením nezasažené lístky pýru plazivého, prorůstajícího mezi řádkující cukrovkou. Cukrovka už tu pár let nebyla, pomyslela jsem si při pozorování zajíce. Zajíc přestal pojidat, zastříhal ušima, zapanáčkoval a zavětil. Vítr šel od Parganu. Někdo tam pálí větve a vítr sem žene kouř. I zajíc, přestože je mnohem níž a má horší rozhled než já rozpoznal, že odtud nebezpečí nehrozí a pustil se zase s chutí do pýru. Jeho srst se leskla v předvečerním slunci, tváře se mu nadouvaly a vítr mu čebral chmýří z nové srsti na hlavě. Už to nebude dlouho trvat a i já budu mít nový kabát. Módním trendům zásadně nepodléhám. Zelená mi na jaro sluší a měnit to už ve svém věku nehodlám. Letošní zima byla ke mně milá. Několikrát poskytla nejen mým kořenům, ale i větvím načechnanou bílou peřinu. To se každý rok nestává. Letos jsem si užila bělostnou pelerínu nejen během plesové sezony, ale i o svátcích jara. To některé roky za celou zimu nenapadne sněhu ani na závoj. Inu, Haná.

Je to až neuvěřitelné, ale letošní kabát už je sedmdesátý, co na sebe беру. Miluju jeho novou svěží barvu, pokaždé mě ta jarní zelená dokonale omladí. Míza mnou projede od kořenů, až po poslední tenoučké větvičky a já se cítím jako mladý pružný proutek, který se ohýbá v teplém větru vanoucím od Vitčic. Je to dávno, kdy můj kmen byl tak tenký, že ho bylo možno obepnout jednou jedinou lidskou dlaní. Bylo to v minulém století, v období které lidé nazvali druhou světovou válkou. Lidé všechno nějak nazývají, každou rostlinu i zvíře pojmenují, čas rozdělují ne jako my, stromy, na čas se slunečním svitem a bez slunečního svitu, ale na malé i větší úseky které pak spojují a tvoří si tak svoje lidské dějiny. A občas

do těch jejich dějin zapadnou i osudy nás, stromů.

Málokdo by mi můj věk hádal. Nemám proschlé a rozlámané větve, ani nejsem vykotlaná a stojím hezky vzpřímeně. Možná tomu nebudete věřit, ale můj příběh se začal psát v roce 1943. Dalo by se říct že i dřív. Možná už tehdy, když se koncem první dekády minulého století Valentinu a Aloisii Svozílkovým z č.p. 8 do rolnických poměrů, tak zvaných kravičkářům, narodil prvorozený syn Alois. Kromě hospodářství a výroby perleťových knoflíků Valentin vykonával funkci obecního hrobníka a jakéhosi správce hřbitova. Malý Alois byl od dětství bystrý a zvědavý chlapec. Zajímal se o přírodu a vše živé kolem něj. Dobře se učil, tak ho rodiče dali na studia. Po maturitě si vybral jako své životní poslání povolání lékaře. Byl přijat na medicínu v Brně. Rodiče byli na pilného studenta jaksepatří pyšní. On se do rodných končin rád vracel. Měl tu nejen rodinu, ale taky kamarády. S jedním z nich ho spojovala láska k přírodě a hlavně láska ke stromům. Byl to místní zahradník a ovocnář Antonín Sázal, narozen v č.p. 70, později žijící v č.p. 107. Přestože byl o pár let starší než Alois Svozílek, znali se od dětství. Trávili spolu hodně času a rodina Sázalova ho brala jako svého člena. V době studií ho podporoval a jejich přátelství trvalo i v dospělosti. Do životů obou kamarádů tvrdě zasáhla II. světová válka. MUDr. Alois Svozílek byl zatčen gestapem, vězněn a prošel si koncentračním táborem. Když se v roce 1943 z koncentračního tábora vrátil, rodina i blízcí přátelé si oddychli. Válka sice ještě nebyla u konce, nebyl ani konec zatýkání a válečného utrpení, přesto na počest jeho návratu Antonín Sázal za svou zahradou vysadil u kříže mě, lípu srdčitou. Tak jsem se dostala sem, na toto místo. Antonín byl nejen zahradník a pěstitel ovocných stromků, ale taky se od útlého dětství věnoval včelaření. Ze všech dlouhověkých a užitečných stromů si vybral jako symbol úcty ke svému kamarádovi právě symbol české státnosti. První roky mého života jsem prožila ještě za války. Ironií osudu, za rok pro propuštění Aloise Svozílka, byl gestapem zatčen a poslán do koncentračního tábora i Antonín Sázal. Na bedrech jeho manželky Marie Sázalové zůstalo zahradnictví s uční, malé hospodářství, domácnost a taky tři děti ve věku 8, 6 a 4 roky. Přes všechna utrpení se i Antonín Sázal s podlomeným zdravím z koncentračního tábora vrátil. Po válce ho zahradničení vysilovalo, až se nakonec stal členem zemědělského družstva. Alois pokračoval ve svém poslání medika. Do Vrchoslavic ale jezdit nepřestal. Antonína našel vždy v zahradě mezi svými stromy. Tam jim bylo oběma nejlépe. Když spolu procházeli rozkvetlou zahradou, došli až na její konec. Mlčky se zadívali do mé košatější koruny, sklopily zrak k zemi a hlavou jim proběhl film válečných vzpomínek. S povzdychem se otočili a vraceli se zpět k vesnici.

FOTO: rodina Svozílkova

Válečné vzpomínky pomalu ustupovaly do pozadí. Sázalovy děti rostly jako z vody, Alois se oženil se svou láskou Zorkou, se kterou se potkali v době studií.

Rodina Svozílkova (zleva):

MUDr. Alois Svozílek, Aloisie Svozílková, roz. Barnetová, Valentin Svozílek, Anna Barnetová, Bohumil Svozílek.

Žili v Brně a měli spolu syna Iva a dceru Aloisii. I když už ve Vrchoslavicích nebydlel, jeho první cesta při návratu do zdejších končil vedla do zahradnictví. Dlouhá léta vykonával lékařskou praxi v Pustiměři. Krajinu okolo Vyškova si zamiloval. S ženou si koupili v Lulči chatu, kde vysázel ovocný sad a zbudoval ovocný sklep. Tam trávil podzim svého života.

Vždycky když Antonína opustil někdo blízký, chodil sem na konec zahrady a mlčky, o samotě ve stínu mých větví tady rozjímal. Víte, on i Alois, byli životem zkoušení a dožili se poženaného věku, ale i těmto chlapům dokázala ukápnout pořádná slza. Věřím, že se na mě nezlobí, když vám to tu tak povídám. Antonín o krátký čas přežil svého kamaráda. Alois je pochovaný v Brně, Antonín odpočívá na zdejším hřbitově ve své rodné vesnici. Už sem za mnou přes dvacet let nechodí. Svoje životy naplnili, jejich poslání na tomto světě skončilo, zkušenosti předali další generaci. Proto tu nejsem tak osamělá. Chodí sem další generace, lidé na procházky se psy, s kočárky, hrají si tu děti a teď z jara sem zavítají i mladé dvojice.

Zajíc dostal chuť na šťavnatější trávu a odhopkal směrem do Rybníků. Co ten mladý ušák ví o životě. Pobíhá si tu, vybírá ty nejšťavnatější kousky trávy, v zimě se klidně pustí i do kůry mladých stromů. Já, stará lípa, už ho nezajímám. Lidé ale naštěstí staré stromy zajímají a mají je rádi. Možná vás můj příběh zaujal a pro svou příští procházku si vyberete třeba cestu dozadu za hřbitov, až na její samý konec ke kříži a potkáme se tu spolu.

Vaše Tilia Cordata, zasazená před 70 lety na památku návratu MUDr. Aloise Svozílků.

ADPA

Poděkování: Panu Vladimír Horákovi za vzpomínky v knize Vrchoslavice, pamětníkům kteří pomohli dát dohromady střípky z historie a rodině A. Svozílků za možnost zveřejnění fotografie.

2012

2013

Občasník obce Vrchoslavice, ročník 12, číslo 1

Vychází v nákladu 230 výtisků. Adresa redakce Vrchoslavice 100, tel. 582 386 081,
 email: obec@vrchoslavice.cz Redakční rada: Jaroslava Kvasničková, Adéla Palíšková
 Za podepsané články si zodpovídají autoři, uvedené názory nemusí být totožné s názory redakce.
 Grafika a tisk: www.vydavatelstvivbrazda.cz